

Θεοφάνεια: χαρά για τη νέα ζωή (π. Ανδρέας Αγαθοκλέους)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ενώ βρισκόμαστε στους πρόποδες του νέου χρόνου, η Εκκλησία προβάλλει μια άλλη Δεσποτική γιορτή, αυτή των Θεοφανείων. Μια γιορτή που αποκαλύπτει την Τριαδικότητα του Θεού: ο Υιός στον Ιορδάνη, ο Πατέρας να διαβεβαιώνει ότι «αυτός είναι ο Υιός ο αγαπητός» και το Πνεύμα το Άγιο σαν περιστέρι να επικυρώνει το λόγο του Πατέρα.

Συνδυασμένη με τον αγιασμό των υδάτων, η γιορτή αυτή τονίζει την είσοδο του Χριστού, ως Κυρίου των δυνάμεων και της αγάπης, στο βασίλειο του σκότους. Εφόσον στα νερά - θάλασσα, ποταμοί κ.λ.π - πιστεύετο ότι κυριαρχούσε ο διάβολος ως καταστρεπτική δύναμη, ο αγιασμός των υδάτων γίνεται το μέσο που η χάρις του Θεού καταργεί την παρουσία του.

Κι ακόμα, με τις ευχές που λέγονται από τον ιερέα κατά τον Μέγα Αγιασμό, φαίνεται η γιορτή των Θεοφανείων ως ανακαίνιση του σύμπαντος κόσμου. Μια νέα ζωή αρχίζει με το Χριστό, το νέο Αδάμ, διαφορετική από ό,τι ζήσαμε πριν, ως τέκνα του πρώτου Αδάμ.

Οι πιο πάνω θεολογικές επισημάνσεις ίσως να φαντάζουν απρόσιτες στο σύγχρονο άνθρωπο αλλά και χωρίς νόημα σε μια ατμόσφαιρα προβλημάτων, πίεσης, άγχους. Κι όμως, ο Χριστός είναι ο ίδιος και χθες και σήμερα και στους αιώνες. Τα όσα δηλαδή είπε και έζησε, ενδιαφέρουν και αφορούν και μας, τους ανθρώπους του 21ου αιώνα, όπου και να βρισκόμαστε, ό,τι και να 'μαστε. Γιατί κι εμείς έχουμε ανάγκη ανακαίνισης της ζωής μας, δύναμης και χάρις Χριστού, αποκάλυψης της παρουσίας του Θεού. Κι όλ' αυτά προσφέρονται ως δώρα της αγάπης Του σ' όσους είναι διατεθειμένοι ν' αρνηθούν τη μιζέρια του εαυτού τους, ν' αφήσουν πίσω τους ό,τι τους κρατά δεμένους στο πριν και να τολμήσουν ν' αρχίσουν νέα ζωή μέσα τους με νέα δεδομένα. Αυτό δηλαδή που η Εκκλησία του Χριστού, αιώνες τώρα, προσκαλεί και προτείνει: Μετανοείτε!

Η βάφτιση του Χριστού στον Ιορδάνη από τον Ιωάννη δεν έγινε, βέβαια, για να γίνει ο Κύριος μέλος της Εκκλησίας Του, όπως συμβαίνει με το χριστιανικό βάπτισμα, αλλά για να αρχίσει επίσημα, μετά τη νηστεία και απομόνωσή Του στην έρημο, το έργο του για τη σωτηρία του κόσμου. Ένα έργο που συγκεκριμενοποιείται στην εκκλησία Του, που είναι ο ιδρυτής και αρχηγός.

Έτσι, τα Θεοφάνεια, που παλιότερα γιορτάζονταν με τα Χριστούγεννα, ως Θεού - φανέρωση, γίνονται υπόμνηση πως η νέα ζωή που επιθυμούμε να ζήσουμε δεν μπορεί να προέλθει μιλώντας και φιλοσοφώντας γι' αυτή, αλλά ζώντας μέσα σ' αυτή. Η Εκκλησία γίνεται τρόπος ζωής, όπου μπορούμε να ζήσουμε μέσα μας

- την ανακαίνιση της ύπαρξής μας, με την αληθινή μετάνοια
- τη συνάντηση πρόσωπο με πρόσωπο με το Θεό, με την προσευχή
- την κοινωνία των προσώπων, με την αγάπη
- την υπέρβαση των δυσκολιών, με την υπομονή και την πίστη
- τη χαρά και την ειρήνη, με τη Θεία Κοινωνία
- την πληρότητα της ζωής, με την τήρηση των εντολών του Χριστού

Τότε, ο αγιασμός των Θεοφανείων θα γίνει το ορατό σημείο της φανέρωσης του Θεού ως Θεό - φάνεια και η χαρά της γιορτής η αρχή για τη χαρά της ζωής.